

دفاع سیاسی از طرح «من شهردارم ۳»

شرق؛ پس از افزایش انتقادها به نحوه اجرای طرح «من شهردارم ۳»، عبدالمطهر محمدخانی در نشست مجازی خود با اصحاب رسانه در پاسخ به پرسشی درباره انتقادهای مطرح‌شده به طرح من شهردارم، یادآور شد: ایده مترقی و پیشروانه بودجه‌ریزی مشارکتی موضوعی است که در بسیاری از شهرهای پیشرفته دنیا درحال پیگیری است و مراجعه به نظرات مردم برای حکمرانی شهر، یک مسئله بسیار جدی در دنیاست و برای نمونه در اجلاس جهانی در شهر روسیه همه دیدیم که شهرداری تهران موفق شد جایزه جهانی بریکس را دریافت کند. او ادامه داد: در بسیاری از رویدادهای بین‌المللی بودجه‌ریزی مشارکتی به صورت جدی پیگیری می‌شود و مورد علاقه نهادهای بین‌المللی است و شهرداری تصمیم گرفته بخشی از اقدامات خود را با مراجعه به نظرات مردم انجام دهد و این نمودی از مردم‌سالاری دینی است و مردم برای منطقه و ناحیه خود تصمیم می‌گیرند که چه اتفاقی بیفتد. فارغ از گرایش‌های سیاسی و مباحث حاشیه‌ای، باید این طرح مورد استقبال اعضا قرار بگیرد. کمالاتکه برخی اعضای شورا حمایت جدی در این زمینه دارند. محمدخانی با بیان اینکه متأسفانه اینکه موضوع درگیر مباحث سیاسی می‌شود و برخی رسانه‌های رقیب اظهارات اعضای شورا را که انتظار می‌رود مورد همراهی قرار نگیرد، برجسته می‌کنند که نکته قابل تأملی است، یادآور شد: ۱۲ هزار میلیارد تومان از بودجه شهرداری تهران برای طرح من شهردارم امسال تخصیص یافته و این بودجه صرف هزینه‌های پروژه‌های عمرانی، فرهنگی، محیط زیستی و شهرسازی محلات می‌شود. او با اعلام اینکه ۱۸ درصد طرح‌هایی که به رای گذاشته شده از نظرات مردم برخاسته است، تصریح کرد: در مرحله اول، ایده‌های مردم برای اداره شهر را دریافت کردیم و پس از پالایش‌های صورت‌گرفته توسط کارشناسان متخصص، به رای گذاشیم. به نظر می‌رسد از سمت یک نهاد مردم‌سالارانه مثل شورای شهر باید بیشترین میزان همراهی با این طرح صورت بگیرد که البته همین‌طور هم هست و از سوی اکثریت اعضا شاهد حمایت هستیم و امیدواریم در دوره‌های بعدی نیز شاهد افزایش استقبال مردم باشیم.

سختگوی شهرداری تهران درباره راهکارهای شهرداری برای رفع آلودگی هوای پایتخت، خاطرنشان کرد: آنچه مورد وفاق همه مجموعه‌هاست، قانون است و قانون هوای پاک وظیفه دستگاه‌ها را مشخص کرده و تکالیف شهرداری تهران در رفع آلودگی هوا مشخص شده است. اولین و مهم‌ترین بحث در این قانون توسعه حمل‌ونقل عمومی، توسعه فضای سبز شهری و مدیریت پسماند است و در هر سه بخش در سه سال گذشته اقدامات تحولی جدی صورت گرفته است.

او اضافه کرد: در حوزه حمل‌ونقل عمومی شهرداری در خرید اتوبوس‌های داخلی رکورد تاریخی را به ثبت رسانده و امروز بیش از هزارو ۳۰۰ دستگاه اتوبوس خریداری شده و در شهر فعال است. در هر ماه ۸۰ تا ۱۰۰ اتوبوس جدید خریداری و اضافه می‌شود. این اقدام ذیل کمپین تهران دوست‌داشتنی نشان‌گذاری شده و به مردم اطلاع داده می‌شود که این اتوبوس‌ها با هزینه آنها خریداری شده است.

محمدخانی با اشاره به اورهال واگن‌های مترو نیز گفت: آن بخش که متوجه شهرداری است، توسعه حمل‌ونقل عمومی است. در خرید واگن نیز گزارش‌های لازم داده شده و از بهار سال آینده هر ماه دو سه رام قطار اضافه می‌شود. در روزهای گذشته هم تولید واگن ملی را شاهد بودیم و در بهار سال آینده شاهد ورود این قطارها نیز خواهیم بود. در کنار این موضوع ورود اتوبوس‌ها و تاکسی‌های برقی را نیز شاهد خواهیم بود و تعداد قابل توجهی از این دستگاه‌ها تا پایان امسال به شهر اضافه خواهد شد. او به توسعه کمربند سبز تهران اشاره کرد و افزود: یک رکورد قابل توجه در این زمینه داریم و ۳.۵ میلیون درخت در این مدت غرس شده است. امیدواریم موضوع دستگاه زیاله‌سوز را نیز هرچه سریع‌تر به سابق انجام برسیم.

سختگوی شهرداری تهران درباره وضعیت نامناسب پیاده‌روها برای شهروندان نیز پاسخ داد و گفت: متولی پیاده‌روسازی شهرداری مناطق بیست‌ودوگانه است و با پشتیبانی معاونت فنی و عمرانی تلاش می‌کنند. باید به این موضوع توجه داشت که وقتی درباره پیاده‌روهای تهران صحبت می‌کنیم، حرف از پیاده‌روهایی با وسعت فراوان است. هزارو ۲۹۷ کیلومتر فضای پیاده‌رو در تهران باید مناسب‌سازی شود که سال قبل در قالب طرح رصد و من شهردارم اتفاق خوبی رخ داد و براساس گزارش‌های سامانه ۱۳۷، چه در کاهش اعتراضات مردم و چه در تماس‌های تأییدکننده، اتفاقات خوبی در این بخش به‌ویژه در مناطق مرکزی و جنوبی تهران رخ داده است.

او اضافه کرد: رکورد خوبی در این زمینه به جا گذاشته شده، اما همان‌طورکه گفتیم درباره وسعت زیاد بحث می‌شود که در یک یا دو سال قابل جبران نیست. به هر شکل می‌توان نقشه دقیق تمام پیاده‌روهای اصلاح‌شده را در اختیار قرار داد که ببینیم در هر منطقه کدام‌یک از معابر اصلاح شده است.

رئیس مرکز ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری تهران درباره اظهارنظر برخی اعضای شورا نسبت به کارشکنی‌های شهرداری در دیدارهای مردمی آنها، تأکید کرد: بازدیدهای اعضای شورا از مناطق و بخش‌های مختلف شهرداری صورت گرفته و بخشی از آن شاید مرتبط با اعضای باشد که منتقد شهرداری تهران محسوب می‌شوند. هرچند در شهرداری چنین دسته‌بندی‌ای وجود ندارد و شورا ۱۱ نماینده دارد و شهرداری طبق وظایف، خود را پاسخ‌گوی تمام اعضا می‌داند.

او ادامه داد: رئیس شورا به عنوان چهره شاخص شورا چندین بار بر مشخص‌کردن زمان بازدیدها از مناطق تأکید کرد. اگر ایسن زمان‌بندی‌ها و هماهنگی‌ها انجام نشود، ممکن است در یک هفته مشخص چند عضو شورا به یک منطقه مراجعه کنند و این به معنای این است که شهردار آن منطقه زمان زیادی را صرف حضور در جلسات با اعضای شورا و بازدیدها قرار دهند و قطعا اعضا نیز راضی نیستند کار مردم روی زمین بماند. می‌توان روزهای مشخصی را برای حضور اعضا مشخص کرد و این می‌تواند به برنامه‌ریزی و نظم‌دهی در امور کمک کند و آمادگی‌ها در این راستا شکل بگیرد.

محمدخانی افزود: برای مثال، شاهد این هستیم آقای امانی که منتقد شهرداری هم هستند، هر هفته از مناطق بازدید می‌کنند و گزارش آن را نیز در شورا ارائه می‌دهند. برخی اعضا در یک یا دو سال ابتدایی در هیچ منطقه‌ای بازدیدی نداشتند و در هیچ‌یک از مراسم‌های افتتاحیه و پویش‌های امید و افتخار که ارائه دستاوردها برای مردم بود، مطلقا شرکت نمی‌کردند و موارد مطرح‌شده تناقضاتی را برای مردم ایجاد می‌کند و ما هم با این سؤال مواجه می‌شویم که آیا جایز نبود که در بیش از ۱۵۰ پویش امید و افتخار، برخی اعضا در افتتاح بوستان‌های بزرگ، مترو و پروژه‌های اساسی حضور پیدا می‌کردند؟ بااین‌حال شهرداری خود را موظف به نظارت‌پذیریبون و عمل براساس چارچوب‌های قانونی می‌داند. ما بدون گرایش سیاسی و سلابق، پاسخ‌گوی اعضا هستیم.

روایتی از سرنوشت تراژیک ۱۰ساله یک «باکلان سیاه» در تهران

در قلب آزادی؛ به دنبال آزادی

مربیان و ورزشکاران قایق‌رانی در دریاچه مجموعه ورزشگاه آزادی تهران می‌گویند این پرنده ۱۰ سال قبل با یک اسلحه ساچمه‌ای زخمی شد و

همچنان در ایسن دریاچه زندگی می‌کند؛ در ایسن مدت طولانی، جفتش همه‌ساله برای دیدارش می‌آید!

محمدحسن‌یار

اولین ذهنیتم احساس افسوس و تلاش برای پیداکردن راهی برای نجات و آزادی پرنده بود. مردد شوم؛ آیا بهتر نیست کاری به کار این پرنده نداشته باشیم و اینجا با خودش و یک دریاچه پر از ماهی زندگی آرام خود را داشته باشد؟

باکلان‌های سیاه از آن گونه پرنده‌های تک همسر یا تک جفت به شمار می‌آیند و اصطلاحاً جفت‌گیری برای زندگی و بقیه عمر (Mate for life) در توصیف این پرندگان استفاده می‌شود.

از نگاهی دیگر، تعریف و تکلیف واژه و حقیقت آزادی در این شرایط به چه کار می‌آید؟ آیا او راضی به همین شرایط است؟ تمایلی به پروازکردن مانند هم‌گونه‌ها یا رفقایش ندارد؟ اگر تک همسر هستند، انگیزه برای دیدن دوباره جفت خود را ندارد؟ آیا جفت او زنده است؟ یا شاید تغذیه و بقا و آرامش در این محیط می‌ارزد به آزادی؟ اینها سؤالاتی بود که به ذهنم هجوم آوردند و مردد بودم که کار درست در این موقعیت کدام است؟

او جفت دارد و جفتش همه‌ساله به دریاچه می‌آید! تقریباً دو ماه‌ونیم از رفت‌وآمدم برای تمرین به دریاچه آزادی می‌گذشت که بی‌بردن به یک حقیقت از زندگی این باکلان سیاه دریاچه آزادی تقریباً موجب شد بر بخشی از تردیدهایم غلبه کنم.

آقای عباسی می‌گوید: «من خودم بارها دیده‌ام این پرنده جفت دارد و همه‌ساله به دریاچه می‌آید». تارخ طالبی هم همین موضوع را تأیید می‌کند: «همه‌ساله با شروع فصل سرما پرنده‌های ماهی‌خوار مختلفی به این دریاچه می‌آیند و حدود چهار ماه اینجا هستند. هم‌گونه‌ای‌های این پرنده هم می‌آیند. و جفتش را دیده‌ام. باید ببینید وقتی که با هم هستند، انگار رقص شادی می‌کنند».

در طول جلسات قایق‌رانی سعی می‌کنم با کایاک تورینگ نزدیک پرنده شوم، اما تا فاصله حتی کمتر از دومتری از جایش تکان نمی‌خورد. بیشتر که نزدیک می‌شوم، بال‌هایش را باز می‌کند که مثلاً آماده پرواز است و نهایتاً چون قادر به پرواز نیست، داخل آب می‌پرد و اگر باز دنبالش کنید، به دلیل اینکه این پرده‌ها غواصان ماهری هستند، به زیر آب می‌رود و چند متر آن طرف‌تر از آب بیرون می‌آیند.

باکلان‌ها از سه تا چهارسالگی شروع به جفت‌گیری می‌کنند. طول عمر آنها به‌طور متوسط ۱۵ تا ۱۷ سال است و برخی منابع از جمله سایت Birdlife بیشترین عمر یک باکلان را ۲۱ سال گزارش کرده است. از آنجا که این باکلان بیش از ۱۰ سال از حضور اجباری‌اش در دریاچه آزادی می‌گذرد، با یک حساب سرانگشتی می‌شود فهمید که این باکلان سیاه گرفتار در آزادی در اواخر عمر خود به سر می‌برد یا خوش‌بینانه در میان‌سال‌ی، مطلبی که وقتی مربی جوان، تارخ طالبی متوجهش می‌شود، با یک آه می‌گوید: «یعنی آخرای عمرش است؟ تا حالا به دریاچه بدون حضور این پرنده فکر نکرده بودم!».

کمی مکث می‌کند و حسن عاطفی‌اش به این پرنده را از بغضی که فرومی‌برد، کاملاً احساس می‌کنم. نهایتاً از برخی ورزشکاران سؤال آخرم را می‌پرسم: به نظر شما این باکلان سیاه درمان شود و سپس بتواند آزادانه پرواز کند بهتر است یا نه، باقی عمرش را همین‌جا سپری کند؟

پاسخ‌های یک‌دست مشابه به این سؤال، بخش دیگری از تردیدم را برای تهیه و انتشار این گزارش می‌کاهد و اطمینانم بیشتر می‌شود. آقای عباسی بدون کوچک‌ترین مکتی در پاسخ می‌گوید: «آزادی؛ مطمناً آزاد شود بهتر است. درست است که به وجودش عادت کرده‌ایم، اما ترجیح می‌دهم آزاد باشد». تارخ طالبی هم همین پاسخ را می‌دهد: «فکر نمی‌کنم هیچ موجود زنده‌ای دوست داشته باشد آزاد نباشد، اما ترجیح می‌دهم اگر امکان درمان برای ایسن پرنده وجود داشته باشد، بعد از درمان به همین دریاچه برگردانده شود و خودش تصمیم بگیرد که در صورت توانایی پرواز اینجا بماند یا پرواز کند و برود».

از مسیر بین مجموعه بیست بزرگ و قدیمی دوجرخه‌سواری و تالار ۱۲ هزار نفری آزادی می‌گذرم، کارگران این اطلاعات موجب شد برخلاف روزهای ابتدایی که

شرق

خبر

درخواست جامعه

باستان‌شناسی ازوزیر میراث فرهنگی

جامعه باستان‌شناسی از وزیر میراث فرهنگی درخواست کرد از مدیریت‌های غیرتخصصی در سطوح مختلف وزارتخانه اکیدا پرهیز شود.

جامعه باستان‌شناسی کشور در پی تغییر رئیس پژوهشگاه میراث فرهنگی از طرف وزیر و ابلاغ حکم او در مراسم افتتاح هفته پژوهش که امروز برگزار شد، نامه‌ای خطاب به رضا صالحی‌امیری، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، نوشتند. در این نامه که اسامی امضاکنندگان آن نزد خبرگزاری مهر محفوظ است، آمده: در هفته‌ها و روزهای اخیر خبری درباره برخی فشارها برای تغییر مدیریت پژوهشگاه میراث فرهنگی وجود دارد. جناب‌عالی مستحضرد که یکی از معیارها برای موفقیت در عرصه مدیریت، به‌ویژه در عرصه مدیریت‌های علمی و فرهنگی، لزوم ثبات و تداوم و پرهیز از بی‌ثباتی است.

ازاین‌رو با توجه به اینکه گروه مدیریت پژوهشگاه میراث فرهنگی فقط حدود یک‌ونیم سال است که مشغول فعالیت‌اند و در این مدت نیز فضای پویا و امیدبخش و تحرک‌را با پدید آورده‌اند، انتظار داریم با مهیاکردن فرصت و تداوم فعالیت آنها و حمایت‌های لازم مانع گسست و توقف در برنامه‌های خوبی شوید که آغاز شده است و هنوز به ثمر نرسشته و به قدر لازم مجال شکوفایی و تحقق نیافته‌اند.

چنان‌که استحضار دارید، ماهیت کار در عرصه میراث فرهنگی و به‌ویژه باستان‌شناسی، با رنگ و زمان‌بر است و ثمر دادن کارها مستلزم تداوم است و گسست‌ها و تغییرات ناموجه و مستمر به آن آسیب می‌زند. این امر البته به معنی تأیید یکسره و مطلق نیست و معتقدیم باید با نقد مشفقانه و منطقی به پیشبرد برنامه‌ها کمک کرد.

واقعیت این است که ایران یک کشور معمولی نیست، بلکه یکی از قدیمی‌ترین و پیچیده‌ترین قلمروهای تاریخ و تمدن بشری است و مدیریت میراث فرهنگی آن نیز نمی‌تواند ساده و با آزمون و خطا و با بی‌ثباتی و یکی دوساله باشد. بی‌شک این سخن به معنی آرموده را آزمون نیست که آن خطاست، بلکه دفاع از لزوم مجال‌دادن به کار مدیرانی است که واجد شرایط بنیادانی و کارنامه موفق دارند و نشان‌های روشن و رو به رشد در کارنامه آنها دیده می‌شود.

در ماه‌های گذشته برخی نهادهای تخصصی این حوزه (از جمله «انجمن علمی باستان‌شناسی ایران»، «جامعه باستان‌شناسی ایران»، «انجمن ایران‌شناسی ایران»، «انجمن مرمت‌گران آثار فرهنگی و هنری» و دیگران) رضایت نسبی و حمایت خود را از کارنامه و فعالیت مدیریت کنونی پژوهشگاه میراث فرهنگی ایران داشته و خواستار اجتناب از بی‌ثباتی در این جایگاه و لزوم ابقا و تداوم فعالیت آنان شده‌اند.

بنابراین از امضاکنندگان این نامه نیز ضمن حمایت از داوری و نظر آنها بر این درخواست جامعه‌تخصصی این حوزه تأکید می‌کنیم و تقاضا داریم از مدیریت‌های غیرتخصصی در سطوح وزارتخانه که طبعاً ناتوان از انجام درست امور هستند، اکیدا پرهیز شود. همچنین به وزیر محترم پیشنهاد می‌کنیم که در سطوح ارشد وزارتخانه میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی نیز از متخصصان توانا، کاردار، خوش‌نام و خوش‌فکر کشور بهره بیشتری گرفته شود. استحضار دارید در روزهایی که رئیس‌جمهور محترم در حال انتخاب وزرا بودند، نام یکی از باستان‌شناسان نام‌آشای کشور نیز در میان نامزدهای وزارت میراث فرهنگی و گردشگری در کارگروه مربوطه پیشنهاد شده بود؛ انتظار می‌رود از ظرفیت موجود استفاده و از ایشان در جایگاه مناسب بهره برده شود. باستان‌شناسی یکی از دانش‌های مهمی است که در روزگار پرتنش و کشمکش ما، سیاست‌مداران و مدیران فرهنگی در عرصه‌های جهانی به‌هیچ‌وجه از قابلیت‌های آن برای ایجاد وفاق ملی، توسعه و رفاه و همبستگی اجتماعی و نشاط فرهنگی غافل نیستند، پس درخواست می‌شود به این امر توجه ویژه مبذول شود و ظرفیت‌های کشور در این زمینه هدر نرود.